

ประวัติพระครูศีลวชิรากร พุทฺธสีโล

เจ้าอาวาสวัดไตรภูมิ

พระครูศีลวชิรากร พุทฺธสีโล นามเดิม นายเฟื่อน เมฆี เกิดเมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๔ ขึ้น ๓ ค่ำ ปีระกา ตรงกับวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ บิดาชื่อ นายขาว เมฆี มารดาชื่อนางก้าน เมฆี ภูมิลำเนาบ้านเลขที่ ๔๙ หมู่ที่ ๓ ตำบลถ้ากระต่ายทอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร

ในวัยเยาว์ได้เข้ารับการศึกษาภาคบังคับที่โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย ตำบลพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชรจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ซึ่งเป็นชั้นประโยคประถมศึกษาในสมัยนั้น เมื่อพ.ศ. ๒๔๙๙ เมื่อมีอายุครบ ๒๑ ปี ได้เข้าพิธีอุปสมบท เป็นพระภิกษุ โดยมีพระครูวิมลวชิรากร เป็นพระอุปัชฌาย์ ณ วัดไตรภูมิ อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๐๙ ฉายา พุทฺธสีโล เมื่ออุปสมบทแล้วมีความสนใจใฝ่ศึกษาธรรมะและวัตร

ปฏิบัติของพระองค์อย่างจริงจัง จนสามารถสวดพระปาฏิโมกข์ได้อย่างชำนาญ นอกจากนี้ยังเป็นพระนักเทศน์ทั้งเทศน์ทำนองอย่างธรรมวัตร และทำนองอย่างโบราณได้อย่างดีอีกด้วย

พ.ศ. ๒๕๑๒	สอบได้นักธรรมเอก สำนักเรียนวัดไตรภูมิ อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. ๒๕๑๘	ได้รับแต่งตั้งเป็นรองเจ้าอาวาสวัดไตรภูมิ
พ.ศ. ๒๕๓๑	ได้รับแต่งตั้งฐานานุกรมจากเจ้าคณะอำเภอให้เป็นพระปลัด
พ.ศ. ๒๕๓๓	รักษาการเจ้าอาวาสวัดไตรภูมิ
พ.ศ. ๒๕๓๘	ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ สมณศักดิ์ พระครูศีลวชิรากร พุทฺธสีโล

การดำรงชีวิตในเพศบรรพชิต พระครูศีลวชิรากร พุทฺธสีโล (ผู้เขียน) ได้ใช้เวลาอย่างตั้งใจ เพื่อการนำพระพุทธศาสนาให้เข้าถึงพุทธศาสนิกชนทั้งเยาวชนและผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นด้านพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การจัดอบรมศีลธรรมให้แก่ประชาชนในทุกฤดูกาลเข้าพรรษา การตั้งศูนย์สอนธรรมศึกษาสำหรับนักเรียนในเขตอำเภอพรานกระต่าย การทำหน้าที่พระธรรมทูต และได้ใช้ความสามารถและความชำนาญของตนสั่งจูงสัตว์ธรรมาแก่พุทธศาสนิกชนในชุมชนและประชาชนทั่วไป ทำให้สามารถสร้างสรรค์ และปลุกปล้ำชีวิต สิ่งก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัดมากมาย นอกจากนี้ยังมีบทบาทต่อสังคม ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งการสงเคราะห์ต่อเยาวชน โดยดำเนินการจัดตั้งกองทุนมูลนิธิช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ใฝ่เรียนแต่ขาดแคลนทุนทั้งระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษา รวมทั้งกองทุนมูลนิธิเพื่อการศึกษาของพระภิกษุ สามเณร อีกหลายโครงการ รวมไปถึงการสงเคราะห์ประชาชนผู้พิการที่เกี่ยวกับอาชีพและความผาสุกในการดำเนินชีวิตร่วมกัน เช่น มีส่วนร่วมในโครงการอนุสาวรีย์โค/กระบือ การสร้างนางข้าวเปลือก การขุดลอกสระหน้า ฯลฯ

ด้วยบุคลิก/นิสัยและความสามารถรวมทั้งวัตรปฏิบัติเหล่านี้ มีส่วนทำให้วัดไตรภูมิพัฒนาและเจริญรุ่งเรืองเป็นศูนย์รวมศรัทธาของชุมชนและยังสามารถดำรงบทบาทช่วยให้ชุมชนและสถาบันต่างๆ ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกสืบมาอย่างต่อเนื่อง

